

Bo Ekstam
1:e intendent
Telefon 08-508 28 938
bo.ekstam@miljo.stockholm.se

Till
Miljö- och hälsoskyddsnämnden

PROGRAM FÖR BROMSTENS INDUSTRIOMRÅDE I STADSDELEN BROMSTEN

Remiss från Stadsbyggnadsnämnden, Dnr 2006-07203-53.

Förslag till beslut

- 1 Tillstyrka programförslaget
- 2 Föreslå att ett högre exploateringsantal prövas i området med hänsyn till det kollektivtrafiknära läget.

Gunnar Söderholm

Gustaf Landahl

Sammanfattning

Förvaltningen bedömer att miljökonsekvenserna av förslaget är mycket tydligt och bra beskrivna och föreslår därför att nämnden tillstyrker programförslaget. Förvaltningen vill särskilt framhålla att förslaget på många sätt kan bidra till att öka förutsättningarna att fler skall välja kollektivtrafik för arbets- och fritidsresor före bil. Detta genom att bl.a. utveckla möjligheten att gå och cykla genom området till Spånga station på ett tryggt sätt samt att fler boende bereds möjlighet att bo nära stationen. Förvaltningen bedömer att hela området kan betecknas som ett kollektivtrafiknära läge att det är motiverat att ett högre exploateringsantal bör prövas generellt i området, med hänsyn till stadens stora behov av nya bostäder

Bakgrund

Miljö- och hälsoskyddsnämnden har inbjudits till samråd om ett förslag till program för utveckling av ny bebyggelse i Bromstens industriområde, enligt 5 kap 20 § Plan och bygglagen. Skriftliga synpunkter skall vara Stadsbyggnadskontoret tillhanda senast den 9

juni 2008. Syftet med programmet är att undersöka möjligheten att omvandla området till en ny stadsdel med bland annat nya bostäder och nya lokaler för företagande.

MILJÖKONSEKVENSERNA

Förvaltningen har överlämnat underlag till Stadsbyggnadskontoret med bedömning om vilka miljöfrågor som är väsentliga att beskriva översiktligt i detta program och i det fortsatta detaljplanarbetet. De väsentligaste frågorna att utveckla lösningar för och beskriva i detta arbete bedömde förvaltningen vara följande:

- ange motiv för om någon detaljplan kan medföra betydande miljöpåverkan enligt 5 kap 18 § att miljöbedömning och miljökonsekvensbeskrivning skall upprättas enligt 6 kap 11 och 12 §§ miljöbalken.
- vilka skyddsåtgärder som behöver vidtas med hänsyn till risken för ras och sättningsskador på grund av att Spångaån omges av mäktig lera
- vilka förutsättningarna som finns att omhänderta dagvatten lokalt alternativt fördröja innan bortledning
- på vilket sätt markföroreningar kommer att hanteras
- på vilket sätt störningar i form av lukt och buller från befintliga och nya verksamheter kommer att hanteras
- vilka utgångspunkter som kommer att ligga till grund för att motverka störningar från spår- och järnvägstrafik
- vilka möjligheter det finns att främja kollektivtrafik, cykel och gång som färdmedel.
- vilka möjligheter det finns att upprätthålla och eventuellt stärka gröna samband och rekreatiionsstråk.

Förvaltningens synpunkter

Förvaltningen delar Stadsbyggnadskontorets bedömning att ett fortsatt planarbete inte kan antas medföra sådan betydande miljöpåverkan som åsyftas i plan- och bygglagen 5 kap 18 § att miljöbedömningar behöver göras och miljökonsekvensbeskrivningar upprättas enligt 6 kap 11 och 12 §§ miljöbalken. Detta under förutsättning att det fortsatta planarbetet sker med utgångspunkt från de mål som anges och de skyddsåtgärder som anges under angivna avsnitt som beskriver programmets ”konsekvenser av förslaget” (sid. 33-41). Förvaltningen bedömer att konsekvenserna av förslaget på ett mycket tydligt sätt ger svar på de frågeställningar förvaltningen bedömt vara relevanta att beskriva i programmet. Särskilt vill förvaltningen framhålla vikten av det som sägs om att mätningar av buller och analyser vid risk för störande lukt kommer till utförande vid samlokalisering med befintliga verksamheter. Förvaltningen vill också framhålla vikten

av att verksamheter som kan vara störande för omgivningen inte längre lokaliseras till området.

Förvaltningen bedömer att förslaget på många sätt bidrar till att öka möjligheten att människor skall välja kollektivtrafik för sitt resande. Ett sätt som bidrar till detta är att gång och cykelvägar genom området från Bromsten skall utvecklas på ett sätt att det skall vara naturligt att cykla och gå genom området på väg till Spånga station. Ett annat sätt som bidrar till sådan utveckling är bl.a. att bygga en cykelparkering norr om spåren vid Spånga station. Förslaget om att öka befolkningstätheten närmast Spånga station bedömer förvaltningen också ökar förutsättningarna att fler människor kan välja kollektivtrafik före bil. Med hänsyn till att avståndet till Spånga station för de längst bort belägna byggnaderna uppgår till ca.600 meter, bedömer förvaltningen att området är att betrakta som kollektivtrafiknära. Förvaltningen föreslår därför att en högre befolkningstäthet prövas generellt i området med hänsyn till stadens stora behov av nya bostäder. Förvaltningen ser från kommunikationssynpunkt klara fördelar med gatornas vistelsevänliga småskalighet och områdets rika parkstruktur. Förvaltningen föreslår därför att möjligheterna att pröva ett högre exploateringsstal i första hand kan ske genom att våningsantalet generellt ökas i området

De åtgärder som bedöms nödvändiga för att skydda området från översvämningar är bra beskrivna. Förvaltningen vill föreslå att det fortsatta planarbetet också uppmärksammar vilka möjligheter det finns att motverka en del av de climateffekter som är orsaken till översvämningensriskerna. I första hand förs då tanken till att bygga med energisnåla lösningar. Förvaltningens föreställning av småstadsidyller är att dess byggnader ofta har tegeltak. Förvaltningen vill i detta sammanhang nämna att Tekniska högskolan i Stockholm för närvarande studerar effekterna av ett mindre försök med solfångare av glas med utseende som kan liknas med tegel. Sådana lösningar skulle kunna bidra till uppvärmning av byggnadens tappvarmvatten och därmed minska behovet av utifrån köpt energi.

På grund av den mäktiga leran i området finns det små förutsättningar att lokalt omhändertaga dagvatten eller att fördröja det innan det leds till Spångaån. Tungmetallhalterna i Spångaåns vatten och sediment behöver minska liksom fosfor och kväveföreningar. Dagvatten som tillförs ån bör därför innehålla mycket låga sådana föreningar. Det är således angeläget att läckage av metaller undviks från byggnader. Förvaltningen föreslår därför att koppar och zink inte bör användas utomhus på byggnaderna. En annan byggmetod som ger såväl fördröjningseffekter som lågt tungmetallinnehåll i dagvattnet som förvaltningen anser bör övervägas till viss del av bebyggelsen, är att förse byggnaderna med sedumtak.

Slut

Bilagor

Bilaga 1 Program